

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 10 nëntor 2014
Nr. ref.:RK724/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI50/14

Parashtrues

Shemsi Bekteshi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së
Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. Nr. 277/2013,
të 6 dhjetorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Shemsi Bekteshi, me vendbanim në Dumnicë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Supreme), Rev. nr. 277/2013, të 6 dhjetorit 2013, i cili i ishte dorëzuar atij më 19 shkurt 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, i cili pretendohet se ia *“mohon të drejtën sipas nenit 46 të Kushtetutës”*.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 19 mars 2014, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 1 prill 2014, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Arta Rama-Hajrizi dhe Kadri Kryeziu.
7. Më 15 maj 2014, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
8. Më 15 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës zëvendësoi gjyqtarin raportues Robert Carolan, dhe në vend të tij caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues.
9. Më 16 shtator 2014, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 30 maj 2005, Korporata Energjetike e Kosovës (në tekstin e mëtejme: KEK), miratoi kërkesën e parashtruesit për pension nën kategorinë “A” (Vendimi nr. 90/04), në përputhje me Rregulloren e UNMIK-ut nr. 2001/35 dhe me Statutin e Fondit Pensional të KEK-ut.
11. Në vendimin e lartpërmendur të KEK-ut ishte përcaktuar që pagesa e pensionit për parashtruesin e kërkesës do të fillojë më 1 qershor 2005 dhe do të përfundojë më 1 korrik 2010, ndërsa shuma e pensionit mujor do të jetë 105 Euro. Më tej, në vendim theksohej që pala e pakënaqur mund të paraqes ankesë, pranë Komitetit për shqyrtimin e mospajtimeve.
12. Sipas dokumenteve të parashtruara, kundër këtij vendimi nuk është parashtruar ankesë.

13. Pas 1 korrikut 2010, siç specifikohet në marrëveshje, KEK-u kishte ndërprerë pagesën e pensionit për parashtruesin e kërkesës.
14. Parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë.
15. Më 2 shkurt 2011, Gjykata Komunale në Prishtinë (Aktgjykimi C. nr. 2256/2010) e kishte refuzuar si të pabazuar padinë e parashtruesit të kërkesës, me pretendimin se “KEK-u e ka përmbushur detyrimin siç specifikohet në marrëveshje dhe se kur është nënshkruar marrëveshja nuk është ushtruar asnjë ankesë”.
16. Parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Gjykatën e Apelit në Prishtinë.
17. Më 27 maj 2013, Gjykata e Apelit (Aktgjykimi Ca. nr. 4022/2012) e refuzoi si të pabazuar ankesën dhe vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale të 2 shkurtit 2011.
18. Parashtruesi i kërkesës ka paraqitur kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme të Kosovës.
19. Më 6 dhjetor 2013, Gjykata Supreme e Kosovës (Aktgjykimi Rev. nr. 277/2013) e refuzoi si të pabazuar revizionin e paraqitur nga parashtruesi.
20. Gjykata Supreme vlerëson se:

“Gjykata Supreme e Kosovës, vlerëson se gjykatat e instancës më të ulët me të drejtë kanë konstatuar se paditësi vetë ka aplikuar për fitimin e pensionit - invalid kategoria e I-rë, e cila kërkesë i është miratuar nga ana e të paditurës dhe sipas vendimit nr. 90/4 datë 30.5.2005, pagesa e pensionit ka filluar më 1.6.2005 dhe ka përfunduar më 1.7.2010, në lartësinë mujore prej 105 € në muaj, derisa aplikuesi t'i mbushë 65 vite moshë ose 60 muaj pagesë të pensionit. Paditësi ka mund të paraqes ankesë kundër këtij vendimi në afat prej 15 ditësh nga dita e pranimit, komitetit për shqyrtimin e mospajtimeve përmes administratës së Fondit Pensional, por ankesë nuk ka ushtruar dhe pensionin e ka pranuar gjer më 1.7.2010. Kjo Gjykatë vlerëson se pas pagesës së kësaj page në kohëzgjatje prej 60 muaj, e paditura më tutje nuk ka asnjë obligim ngase ka përmbushur obligimin ligjor i cili rrjedh nga vendimi i cekur. Sipas dispozitës ligjore nga neni 11,1 nën (b) të Rregullores 2001/27 për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë, i cili parasheh se shkëputja e kontratës së punës mund të bëhet përveç tjerash edhe me marrëveshje me shkrim ndërmjet punonjësit dhe punëdhënësit, andaj në rastin konkret vlerësohet se paditësi me nënshkrimin e tij në aktvendimin e të paditurës nr. 90/4 dhe moskundërshtimin sipas këshillës juridike, është vullnet i tij që marrëdhënien e punës ta shndërroj në një raport tjetër juridik”.

...

“Thëniet e revizionit se e paditura nuk i ka ofruar paditësit vendimin me shkrim mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës me këshillë juridike, me

çka paditësi është vënë në lajthim duke shpresuar se pas shërimit dhe rehabilitimit të tij do t'i mundësohet kthimi në vendin e punës, siç parashihet në dispozitën e nenit 2 nën (b) të Statutit të Fondit Pensional Suplementar, Gjykata Supreme e Kosovës, e vlerësoi si të pabazuar, ngase i njëjti vetë ka aplikuar për pensionim invalidor dhe vetë ka nënshkruar vendimin kontestues në të cilin është potencuar se vendimi i cekur zëvendëson të gjitha aktet e gjertanishme të nënshkruara në mes të KEK-ut dhe shfrytëzuesit, e të cilin nuk e kanë kundërshtuar paditësi sipas këshillës juridike të dhënë”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

21. Parashtruesi pretendon se në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës “ka patur shkelje të nenit 46 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në ndërlidhje me nenin 1 të Protokollit të Konventës Evropiane për të drejtat e njeriut, po ashtu ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në ndërlidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të drejtat e njeriut”.
22. Parashtruesi i kërkesës pretendon se: “Nuk është zbatuar drejtë dispozita e nenit 2, pika b e statutit të Fondit Pensional Invalidor të KEK-ut me të cilën parashihet se në rastin kur i punësuar i invalid është shëruar (rehabilituar) e që shërimit të tij e konstaton IMP-ja, punëtori gëzon të drejtën e rikthimit në punë. Nuk është marrë në konsideratë fakti se komisioni i IMP-së i KEK-ut nuk ka qenë kompetent për shpalljen e paditësit si invalid i kategorisë së parë për faktin se këtë të drejtë sipas ligjit e ka vetëm komisioni profesional i Ministrisë për Punë dhe Çështje Sociale”.
23. Përveç kësaj, parashtruesi kërkon nga Gjykata Kushtetuese “Abrogimin e aktgjykimeve të të trija gjykatave si dhe të urdhëroj rikthimin e parashtruesit të kërkesës në punë”.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Para së gjithash, Gjykata vlerëson nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë.
25. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.
26. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) c) dhe (2) b) të Rregullores së punës, të cilët parashikojnë se:

(1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: (c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se: b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese.

27. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur pretendimin e tij në baza kushtetuese dhe nuk ka ofruar ndonjë provë se të drejtat dhe liritë themelore të tij janë shkelur nga gjykatat e rregullta.
28. Gjykata vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të tillë sa që procedurat në përgjithësi, shikuar në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë sa që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (shih, ndër autoritete të tjera, Raportin e Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut në rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Kërkesa nr. 13071/87, i 10 korrikut 1991).
29. Gjykata vëren se Gjykata Supreme e ka arsyetuar mjaftueshëm Aktgjykimin e saj dhe Gjykata nuk mund të konkludojë se procedurat përkatëse kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, Vendimi i GJEDNJ-së në lidhje me pranueshmërinë e kërkesës nr. 17064/06 të 30 qershorit 2009).
30. Gjykata rikujton se rastet e tjera (v. g. KI40/09) janë gjykuar nga Gjykata lidhur me kompensimin e përkohshëm për shkëputjen e marrëdhënies së punës nga KEK-u. Megjithatë, Gjykata vëren se kërkesa e tanishme KI50/14 dallon nga ato të sipërpërmendurat (v. g. KI40/09). Në të vërtetë, në këto raste, KEK-u dhe ish-punonjësit tjerë nënshkruan marrëveshje për kompensim të përkohshëm deri në krijimin e Fondit Pensional dhe Invalidor të Kosovës pa ndonjë referencë për një datë të caktuar, përderisa në rastin konkret KI50/14, KEK-u dhe ish-punonjësit tjerë nënshkruan marrëveshje për kompensim të përkohshëm për një periudhë prej 5 (pesë) vitesh, pra duke iu referuar një date të caktuar.
31. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk kishte shpjeguar pse dhe si i ishte shkelur e drejta në pronë, e garantuar me nenin 46 të Kushtetutës. Deklarata e thjeshtë se është shkelur Kushtetuta nuk mund të konsiderohet ankesë kushtetuese. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës që të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë bërë nga ana e gjykatës së rregullt, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
32. Pra, kjo Gjykatë nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *García Ruiz kundër Spanjës* [DHM], Nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
33. Prandaj, në pajtim me rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe rrjedhimisht, e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, rregullat 36 (1) c) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 16 shtator 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

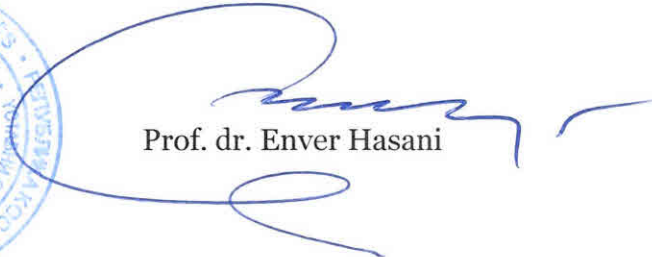
Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani